

په گلاتیان - پولسے کاگد

په گلاتیان پولسے کاگدے پجار

① چه پولسے نیمگا، من پولس که کاسدے آن و منی کاسدی چه انسانانی نیمگا یا چه هاسین مردمیئے نیمگا نه انت، چه ایسا مسیه و هداین پتے نیمگا انت، هما هدا که ایسا مسیهی چه مردگان زندگ کرت. ② اے سجھین برات که گوَن من یکجاه انت، اے کاگد چه آیانی نیمگا انت هم. په گلاتیھئے کلیسایان.

③ چه مئے هداین پت و هداوندین ایسا مسیهئے نیمگا شمارا رهمت و ایمنی سر بات. ④ ایسا مسیهها وتا په مئے گناھانی دور کنگا ندر کرت که مئے هداین پتے واهگئے برکتا مارا چه ائوگین هرابین زمانگا برگینیت. ⑤ هدائے شان و شئوکت ابد تان ابد برجاه بات. انچش بات. آمین.

وشین مستاک بس یکه

⑥ من هیران آن که شما په دگه ”وشین مستاگیا“ چوَن زوت هما هدایا یله کنگا ایت که شمارا تنواری کرتگ که مسیهئے رهمتانی چیرا زند بگوازیښت. ⑦ البت دگه وشین مستاک نیست، بله لهتین مردم هست که شمارا مان گیشینگا انت و مسیهئے وشین مستاگا بدل کنگ لوښت. ⑧ تئتنا اگن ما یا چه آسمانا آتکگین پریشتگے اے وشین مستاگئے بدلا که ما شمئے کرا جار جتگ، دگه مستاگیئے جارا بجنت، آییا نالت بات. ⑨ انچو که ما پیسرا گوشتگ، نون من پدا گوشان، اگن کسے شمئے کرا هما وشین مستاگئے بدلا که شمارا پیسرا رستگ، دگه مستاگیئے جارا بجنت، آییا نالت بات. ⑩ ائون من مردمانی وشنودیا لوښگا آن یا هدائے؟ من مردمانی وش کنگئے جُهدا نه آن. اگن من انگت مردمانی وش کنگئے جُهدا بوتینان، مسیهئے هزمتکارے نه اتان.

پولس، هدایا گچین کرتگ

۱۱) او براتان! شمارا گوشان، هما وشین مستاگ که من شمئے کړا جار جتگ،

انسانئے سازتگینے نه انت. ۱۲) چیا که اے مستاگ منا چه انسانئے نیمگا
نرستگ و نه که گسیا منا درس داتگ، اے منا چه ایسا مسیهئے نیمگا الهامیا
رستگ. ۱۳) شما منی پیسریگین زندئے بارئوا ایشکتگ که من یهودیانی دینئے
هسابا گوازینتگ. من هُدائے کلیسا سک باز آزار داتگ و جهدن کرتگ که کلیسیا
تباہ بکنان. ۱۴) چه وتی بازین همکئومین همسرؤکیا گیشتر یهودی دینئے پابند
بوتگان و وتی پت و پیرکی دودانی برجم دارگا سک پرجوش بوتگان.

۱۵) بله هُدایا که منا چه ماتئے لاپا گچین کرتگ ات، چه وتی رهمتئے برکتا
منا تئوار جت و پیسله ای کرت ۱۶) که وتی چکا په من زاهر بکنت تانکه من
درکئومان آییئے چکئے مستاگا سر بکنان. آ وهدی من ایشاپ ایشاپا چه گسا سر
و سوچ نگیت و ۱۷) دیم په اورشلیما په هما مردمانی گندگا نشتان که چه من
پیسر په کاسدیا گچین کنگ بوتگ انت. اربستانا شتان و رندا دمشکا واتر
بوتان.

۱۸) سئے سال گوست و نون اورشلیما کپپائے دیدارا شتان و بس پانزده
روچا گون آییبا داشتن. ۱۹) من اودا آدگه کاسد ندیستنت، من بس هداوندئے
برات آکوب دیست. ۲۰) بچاریت، هرچه که په شما نبشته کنگا آن، هدا شاهد
انت که دروگ نه انت. ۲۱) رندا سوریه و کیلیکیهئے دمگان شتان. ۲۲) مسیهئے
هما باورمند که یهودیهئے کلیسیا انت، منی جندش ندیستگ ات، ۲۳) بس
ایشکتگ آتش که مئے آزار دئیوک نون وت هما ایمانئے جارا جنگا انت که یک
وهده آییئے تباہ کنگئے رندا بوتگ. ۲۴) گزا اے مردمان منی سئوبا هُدائے ستا
و سنا کرت.

کاسد پولسا مئت

۱) گزا چارده سالا رند من بارنابائے همراهیا پدا اورشلیما شتان، من
تیتوس هم گون وت برت گون. ۲) الهامیئے سئوبا شتان و وشین مستاگ

آیانی دېما بښانن کړت، هما مستاگ که من په درکئومان جار جنگا آن. هما مردم که کلیسائے سروک زانگ بوتنت، من گون آیان جتا گند و ښد کړت، تانکه بزنان که بښپائډگین تچ و تاگے کنگا نبوتگان و نه آن. (۳) تیتوس هم که منی همراه ات، بل ترے یونانیے ات، بله په سُنْتا مجبور کنگ نبوت. (۴) سُنْت کنگے هبر پمیشکا چست بوت که لهتین دروگین ”برات“ مئے نیاما پُترتگات که مئے جاسوسیا بکننت و هما آراتیا که مارا چه ایسا مسیهئے برکتا هست انت، سرپد بښت تانکه مارا گلام بکننت. (۵) بله ما په دمانیا هم آیانی دېما سر جهل نکرت تانکه وشین مستاگے راستی په شما بمانیت.

(۶) آ که کلیسائے تها سروک زانگ بوتنت، آیان منی تالیمانی تها هچ چیز گیش نکرت. چوناها هم منی کړا اے گپا هچ ارزش نیست ات که آچینچک نامدار انت، چیا که هدا رو و ریا نکنت. (۷) منی تالیمانی تها چیزے گیش کنگے بدلا، آسرپد بوتنت که سُنْت نکرتگینانانی کړا وشین مستاگے جار جنگے زمه منا دئیگ بوتگ، انچش که سُنْت کرتگینانی کړا اے جارے جنگے زمه پترسا دئیگ بوتگ. (۸) هما هدا که پترسا واک و توان دئیگا ات که په سُنْت کرتگینان آییئے کاسد ببیت، هما هدا منا هم واک و توان دئیگا ات که په سُنْت نکرتگینان آییئے کاسد ببان. (۹) آکوب و کپا و یوهنا که کلیسائے مئک زانگ بوتنت، وهدے سرپد بوتنت که منا رهمتئے اے سئوگات رستگ، وتی راستین دستش منی و بارنابائے نیمگا په همکاریا شهارت که ما درکئومانی کړا برئوین و آ، سُنْت کرتگینانی کړا برئونت. (۱۰) آیان چه ما بس همینچک لوئت که نیزگاران بښئیال مکین و من وت هم چه پیسرا په هب و واهگے همے کارا کنگا اتان.

پولس پترسے دېما اوشتیت

(۱۱) وهدے کپا ائتاکیهاتک، من پمیشکا آییئے جندے دېما، آییئے هلاپا پاد اتکان که آ میاریگ ات. (۱۲) گپ ایش انت که چه آکوبے نیمگا لهتین مردمے ایگا پیسر، کپایا گون درکئومین باورمندان وراک وارت، بله وهدے اے مردم اتکنت، آیا و تا چه درکئومان دور داشت و آیانی نزیگا نیاتک، چیا که چه

سُنْت کنگے مَنوکان تُرستی. (۱۳) کپپائے اے دوَتل و دوپوَسْتیا اے دگه يهودی باورمند همراه بوتنت. آ دگران پل، بارنابا هم آيانی دوَتل و دوپوَسْتیا گوَن کپت و گمراه بوت. (۱۴) بله وهدے من دیست که اے مردم وَشپِن مِستاگے راستین راها رنوگا نه آنت، سَجَهپِنانی دِیما گوَن کپپایا گوَشْتَن: ”نئو وت يهودیے ائے و انگت وتی زندا يهودیانی دُئولا نگوازیئے، درکئومانی دُئولا گوازیئے، گُزا درکئومان پرچا هُچ کئے که يهودیانی دُئولا زند بگوازیئنت؟“

يهودی و درکئوم ایمانے سئوبا رگنت

(۱۵) ما پیدائشی يهودی ایں و چه ”گنھکارین درکئومان“ نه ایں، (۱۶) بله انگت ما زانپن که مردم شَریتے رندگیرئے سئوبا بیگناه و بیْمیّار هساب نبیت، ایسا مَسِیّه سِرا باور کنگے سئوبا بیگناه و بیْمیّار بیت. ما ایسا مَسِیّه سِرا باور کرتگ تانکه مَسِیّه سِرا باورے سئوبا بیگناه و بیْمیّار بیپن، شَریتے رندگیرئے سئوبا نه، چیا که شَریتے رندگیرئے سئوبا کس بیگناه و بیْمیّار نبیت. (۱۷) بله هما وهدا که ما مَسِیّه برکتا بیگناه و بیْمیّار بُیگ لوئپن، اگن زانگ بوت که ما وت هم گنھکار ایں، گُزا؟ مَسِیه گناهے هزمتا انت؟ نه، هچبر نه. (۱۸) نون اگن من هما چیزان پدا بندان که من وت گروَتکگ انت، گُزا سابت کنگا آن که شَریتے پرؤشوْکے آن. (۱۹) چیا که وهدے من زانت که شَریتا داشت نکنان، من شَریتے چَمّان مُرتان که په هُدایا زندگ بپان. (۲۰) من مَسِیّه همراهیا سَلیب کشگ بوتان. نون اے مردم که زندگ انت، اے من نه آن، مَسِیه انت که منی تھا زندگ انت. اے جسمی زندگی که منا هست انت، منا هُدائے چُکے سِرا باور کنگے سئوبا هست انت که هماییا منا دُوست داشتگ و وتی جندی په من ندر کرتگ. (۲۱) من هُدائے رهمتان پادمال نکنان، چیا که اگن پاکی و پلگاری شَریتے رندگیرئے سئوبا پرستپن، گُزا مَسِیّه مَرکا هُچ مانا نبوتگ ات.

ایمان یا شَریت

(۱) او بے اگلپن گلاتیان! کئیا شمارا سهر کرتگ؟ ایسا مَسِیّه سَلیب کشگے کسه گوَن شما انچو پکاییا بیان کنگ بوت که هر چیز پوره شمے

چمانی دېما زاهر بوت. (۲) من چه شما بس يک چيزه زانگ لوټان، شمارا پاکين روہ شريتے رندگيریے سؤبا رستگ يا وشين مستاگے اشکنگ و باور کنگے سؤبا؟ (۳) همينچک بے اگل ایت؟ شما وتی سپر، پاکين روہے برکتا بندات کرتگ. نون گوڼ انساني جُهدا منزلا سر بئيگ لوټيت؟ (۴) شما اينچک سکی و سوری مپت و ناهودگا کشتگ؟ منا باور نکنت. (۵) هما که شمارا پاکين روہ بکشيت و شمارا مोजه پيش داريت، اے کاران پميشکا کنت که شريتے رندگيريا کنگا ایت؟ يا پميشکا که شما وشين مستاگا گوش دارگ و باور کنگا ایت؟

(۶) ابراهيم بچاريت، آيا هداے سرا باور کرت و آيے اے باور په آيا پاکي و پلگاريے حساب بوت. (۷) پميشکا دلجم بيټ، ابراهيمے اسليگين چک هما انت که ايمان کارنت. (۸) پاکين کتابا پيشگووي کرت که هدا چوڼ درکئومان ايمانے سؤبا بيگناه و بيميار کنت. هدايا ابراهيمے کړا وشين مستاگے جار پيسرا جت، گوشتي: ”دنيائے سجھين کئوم تئي سؤبا برکت گرنټ.“ (۹) گړا هما که ايمانے راها زورنت گوڼ ابراهيم هوار برکت گرنټ، هما ابراهيم که ايمانے راهی زرتگ.

(۱۰) آ که شريتے کارانی سرا تئوکل کنت، آيانی سرا نالت انت. چيا که پاکين کتابا نبشته انت: ”هرکس که دايم شريتے کتابے سجھين نبشتهانی پابند نه انت و آيانی سرا کار نکنت، آ نالتيے.“ (۱۱) نون اے هبر زاهر انت که چه شريتے رندگيريا کس هداے بارگاها بيگناه و بيميار نبيت، چيا که پاکين کتاب گوشتيت: ”هما که چه ايمانے برکتا پاک و پلگار انت، هما زندگ مانيت.“ (۱۲) بله شريتے بنياد ايمان نه انت، انچو که نبشته انت: ”هما که شريتے سرا کار کنت، همه کارانی وسيله زندگ مانيت.“ (۱۳) هما نالت که مے سرا ات، مسيها وتی سرا زرت و اے ډئولا مارا چه شريتے نالتا موکتی، چيا که نبشته انت: ”هرکس که دارے سرا ډرنجگ بوت، نالتيے.“ (۱۴) مسيها مارا موکت که چه آيے وسيله ابراهيمے برکت درکئومان سر بيت و چه ايمانے راها مارا هما پاکين روہ برسيت که هدايا کئول کرتگ.

(۱۵) براتان! من چه هر روچيگين زندگيا مساله دئيان. انساني اهد و گراړه هم که گيشينگ بيت، رندا نه گسه آيا ناکار کرت کنت و نه آيئه تها چيزه گيش کرت کنت. (۱۶) نون کول گون ابراهيم و گون ابراهيم نسل و چکا کنگ بوتنت. پاکين کتاب نگوشيت که ”گون تئي چکان“ بزبان گون بازيئا. پاکين کتاب گوشيت: ”گون تئي نسل و پدريچا“، بزبان گون يگيا و اے مسيه انت. (۱۷) مني هبرئ مکسد اش انت که شريَت که چار سد و سي سالا پد آتک، آ اهد و پئيمان ناکار نکنت که هدايا چه پيسرا گيشينتگ و اے پئيمان هداي کئولا هم ناکار نکنت. (۱۸) اگن ميراس شريَتئ بئيدا انت، گرا بزبان کئولئ بئيدا نه انت، بله هدايا چه وتي رهمتا اے ميراس ابراهيمارا کئولئ بئيدا داتگ. (۱۹) گرا شريَت چيا دئيگ بوتگ؟ شريَت انسانئ ناپرمانيانئ سئوبا دئيگ بوتگ. پريشتگان آورت و میانجيگرين مردميئ، بزبان موسائ دستا دات و تان هما وهدا کارامد ات که هما چک، بزبان مسيه بيئت که آيئه آيگئ کول دئيگ بوتگ ات. (۲۰) نون میانجيگر دو نيمنگئ نياما بيت، بله هدا يک و آيا میانجيگرئ هاجت نه انت.

(۲۱) گرا شريَت هداي کئولاني هلايا انت؟ هچر چش نه انت، چيا که اگن انچين شريَتئ دئيگ بوتين که ابدمانين زندي دات بکرتين، گرا پاکی و پلگاري الم شريَتئ بئيدا بوتگ ات. (۲۲) بله پاکين کتاب گوشيت که هر انسان گناهئ بنديگ انت. بس ايسا مسيهئ سرا باور کنگئ سئوبا واده هما مردمان دئيگ بيت که مسيهئ سرا ايمان کارنت. (۲۳) بله ايمانئ اے راهئ پچ بئيگا و پيسر ما شريَتئ بنديگ آئين، بزبان تان ايمانئ زاهر بئيگا زنداني آئين. (۲۴) گرا، شريَت مئ سرپرست بوتگ که مارا تان مسيها سر بکنت، تانکه ما ايمانئ سئوبا بيگناه و بيمنيار هساب بيئن. (۲۵) ايمان که آتکگ، نون ما سرپرستيئ دستئ چيرا نه اين.

هداي چک

٢٦) شما سَجَّهين ايسا مَسِيهه سِرا ايمانئ برکتا هُدائے چُک ایت، ٢٧) چیا که شما سَجَّهين مَسِيهه ناما پاکشودی دئیگ بوتگیت و مَسِيههگ ایت و نون آ شمئ ستر ایت که شما پوشتگ. ٢٨) هُدائے کرا پرک و پیر نیست که شما یهودی ایت یا درکئوم، گلام ایت یا آرات، مردین ایت یا جنین، چیا که شما سَجَّهين ايسا مَسِيهه برکتا یک ایت. ٢٩) اگن شما مَسِيههگ ایت، گزا شما ابراهیمئ پدريچ ایت و کئولئ هسابا گون ابراهیم هوار هُدائے میراسا بهرمند ایت.

چُک یا بندہ

١) منی هبرئ مکسد ایش ایت که تان هما وهدا که میراسدار نابالگ ایت، میراسدار و گلامیئ نیاما پرکے نیست، بل تَرے میراسدار هر چیزئ مالک ایت. ٢) بله تان هما وهدا که پتا په آيا پیسله کرتگ، آ سرپرست و کیلیئ دستئ چیرا ایت. ٣) گزا ما هم، تانکه نابالگ آتین، اے دنیائے راه و رهندانی گلام آتین. ٤) بله وهد که آتک، هُدایا وتی چُک دیم دات. چُک انسانے بوت و چه پیدائشا شریئتے رهندانی چیرا ات، ٥) تانکه همایان بمؤکیت که شریئتے چیرا انت و هدا مارا بزوریت و وتی چُک بکنت. ٦) هُدایا وتی چُکے روہ پمیشکا مئے دلان جاگه داتگ که ما هُدائے چُک آین. روہ کوگارا ایت: ”آبا! او منی پت!“ ٧) پمیشکا تئو نون گلامے نهائے، تئو چُکے آئے. نون که هُدائے چُک آئے، گزا هُدایا ترا وتی میراسدار کرتگ.

پولسئ پریشانی

٨) پیسرا، هما وهدا که شما هدا نزانگ، هما چیزانی گلام بوتگیت که آ وتی زاتا هدا نه انت. ٩) بله نون که هُدایا زانیت، یا راست ترین گپ ایش ایت که هدا شمارا زانت، گزا چون نزور و بیکارین راه و رهندانی نیمگا پر تریت؟ یک رندے پدا همشانی گلام بنیگ لوئیت؟ ١٠) شما روچ و ماه و مؤسم و سالانی رسمان داریت. ١١) منا په شما ترسیت، که بلکین من شمئ سِرا مپت و

ناهودگین جُهدے کرتگ.

(۱۲) براتان! گون شما دزبندی کنان، منی پیما بییت، چیا که من چه شریتا
آزات کنگ بوتگان و نون شمئ پیما آن. شما پیسرا وه په من هچ بدی نکرتگ.
(۱۳) شما زانییت که انولی رندا که من شمئ کرا و شین مستاگئے جار جت، منی
آیگئے سئوب نادراهیے ات. (۱۴) بل ترے منی جسمی هالت په شما چکاسے ات،
بله شما منا بے ارزش نزانت و دئور ندات. انگت شما منا انچو دست گیت،
گوشے من هدائے پریشنگے اتان، گوشے ایسا مسیهے جند اتان. (۱۵) شمئ آ
شادمانی نون کجا شتگ؟ چیا که من گواهی دات کنان که اگن شمئ وسا
بوتین، شما وتی چم هم کشتگ و منا داتگ انت. (۱۶) گرا نون من شمئ دژمن
جوژ بوتگان که گون شما راستین هبرا کنان؟

(۱۷) اے مردم په پرجوشی شمئ رندا کیتگ انت، بله إسانی نییت شر نه انت.
اے مردم شمارا چه ما سینگ لوئت که شما په إشان پرجوش بییت. (۱۸) اے
شرین گپے که شما مدام پرجوش بییت، تهنا آ وهدا نه که من شمئ کرا آن، بله
په شرین چیزیا پرجوش بییت. (۱۹) منی چکان! من پدا په شما چلگی دردان
آن، تان هما وهدا که پکا زاهر بییت که مسیه شمئ دل و درونا نشتگ. (۲۰)
دریگتا من آنون شمئ کرا بوتینان و من بتوانتین گون شما په نرم تئواری هبر
بکرتین، چیا که هیران آن شمارا چوون بکنان.

هاجر و سارهئے مسال

(۲۱) منا بگوشیت، شما که شریتنے پابند بیگ لوئییت، نزانییت که شریت چه
گوشیت؟ (۲۲) چیا که پاکین کتابا نبشته انت که ابراهیم دو مردین چک
هست ات، یگے چه مؤلدين جنا و یگے چه آزاتینا. (۲۳) هما چک که آیا چه
مؤلدين جنا بوت، چه انسانی واهگا پیدا بوت، بله اے دگه چک که چه آزاتین
جنا پیدا بوت، هدائے کئولے برکتا پیدا بوت.

(۲۴) اے گپ مسال انت، چیا که اے دوین جنین دو آهد و پیمانے نمونه

آنت. یکه آهد و پئیمانے چه سینائے کوها کئیت و گلامین چک پیداکنت. اے
هاجر آنت. (۲۵) مسائے هبرا، هاجر سینائے کوها آنت، هما کوها که آرستانا آنت
و انوگین اورشلیمے ڈئولا آنت، چیا که آییئے جند و آییئے چک گلامین زنده
گوازینگا آنت، (۲۶) بله آ اورشلیم که برزا آنت، آزات آنت و مئے مات آنت.

(۲۷) چیا که نبیسگ بوتگ:

”شاتکامی کن، او سنئین جنین،

تئو که هچ چک آورت نکنئے!

په شادمانی کوگار کن،

تئو که چلگی درد نگشتگ!

چیا که یله داتگین جنینئے چک

چه هماییئے چکان گیشتر آنت که مردی هست.“

(۲۸) او براتان! شما، إساكے ڈئولا کئولے چک آیت. (۲۹) آ وهدا، هما چک که
چه انسانی واهگا پیداکوتگات، هما چکا آزار دئیگا آت که چه هدائے روھئے
زور و برکتا پیداکوتگات، و تان روچ مروچیگا هم همے پئیم بئیکا آنت. (۳۰)
بله پاکین کتاب چه گوشیت؟ ”مؤلدين جن و آییئے چکا گلین، چیا که مؤلدين
جنئے چک گون آزاتین جنئے چکا هچبر هم میراس نبیت.“

(۳۱) گزا، براتان! ما مؤلدين جنئے چک نه آین، آزاتین جنئے چک آین.

وتی آزاتیا برجاه بداریت

(۱) مسیها مارا آزات کرت که ما آزات ببین. گزا مهر بوشتیت، وتارا پدا
گلامیئے جگئے چیرا رئوگا میلیت. (۲) گوش داریت! من پولس شمارا گوشان
که اگن شما وتی سنت کنگ إشت، گزا شمارا چه مسیھئے نیمگا هچ پئیمین

پاڼدگے نرسیت. (۳) آ مردم که وتی سُنْت کنگ کَلِیت، من په دلجمی گُون آییَا
 گَوْشان که په تَوو اَلَم اِنْت که سَجْهَین شَرِیتا بدارئ. (۴) شما که گُون شَرِیتئ
 دارگا وتا بیگناه و بېمئیار کنگ لوْئیت، بزَان شما چه مَسِیها سِندگ بوتگِیت.
 شما چه هُدائے رَهْمَتان دور بوتگِیت. (۵) بله ایمانئ سَوَبا، ما چه پاکِین
 روئے برکتا هما پاکی و پلگاریئ و دارا اِین که مارا آییئ اُمِیت هست. (۶)
 چِیا که ایسا مَسِیھئ راها سُنْت بئِیگ و نبئِیگئ مانا یِک اِنْت، تَهنا هما ایمانا
 مانا هست که چه مِهْرئے راها وتا زاهر کنت.

(۷) شما شَر دِیما رَنوان اَتِیت. کُیا شمارا چه راستیئ پرمانبرداریا داشت؟
 (۸) شمئے گوانک جنوْکا، بزَان هُدایا وَه شمارا نداشت. (۹) تَشْکے هُمیر
 سَجْهَین آرتا هُمیرِین کنت. (۱۰) منا هُداوندئ سِرا سِتک اِنْت و دلجم اِن که
 شمئے دلا دگه هُیال نئیئیت. آ مردم که شمارا مان گِیشِیَنگا اِنْت، آ وتی ملاما
 پُر کنت، هرگَس که بییت. (۱۱) او براتان! من وَه نون سُنْت کنگئے وَازا کنگا نه اِن
 و پمِیشکا آزار دئِیگ بئِیگا اِن. اگن من سُنْت کنگئے وَاز بکرتِین، گُزا چه سَلِیبئ
 پئِیگاما کَسا بَد نَبْرَتگات. (۱۲) هما که شمارا جنجال کنت، وتا گوْهَتگ کَنانت.

(۱۳) او براتان! شما گوانک جنگ بوتگِیت که آزات بییت، بله چوْ مَبِیت که
 اے آزاتی په شمئے گَنهکارِین تَب و سَرِشتا مَوْهے بییت. اِشیئے بدلا په مِهْر
 یکدومیئ هِزمتا بکنِیت. (۱۴) چِیا که سَجْهَین شَرِیتئ مَجگ همه یِکِین هُکم
 اِنْت: ”وتی همساهاگا وتی جندئ پئِیما دَوَسْت بدار.“ (۱۵) شما یکدومیا
 چیلِینگ و ورگا ایت، بچارِیت، یکدومیئے دستا تباہ مَبِیت.

گُون پاکِین روها همگام بییت

(۱۶) نون من گَوْشان، گُون پاکِین روها همگام بییت. اے پئِیما شما گَنهکارِین
 تَب و سَرِشتئے لوْث و واهاگانی رندا نکپِیت. (۱۷) چِیا که گَنهکارِین تَب و
 سَرِشتئے واهاگ پاکِین روئے هِلاپ اِنْت و پاکِین روئے واهاگ گَنهکارِین تَب و
 سَرِشتئے هِلاپ اِنْت. اے گُون یکدومیا جنکا اِنْت و پمِیشکا شما آ کاران نکنِیت

که کنگش لوټیت. (۱۸) بله اګن پاکین روہ شمئے رهشونیا بکنت، گڑا شما شریټئے پابند نه ایت. (۱۹) گنھکاریں سرشتئے کار زاهر انت: سیہ کاری، ناپاکی، وئیلانکی، (۲۰) بُت پرستی، سهر و جادوگری، نپرت، جنگ و جدل، هَسَد، هژم، وتواهی، سست و سید، گروہ بندی، (۲۱) کیټنگ، مست و ملاری، ائیاشی و همے پیټمین چیز. آنچو که من پیسرا شمارا هبردار کرتگ، اتون پدا هبردار کنان، هرگس که اے پیټمین کار کنت، آییَا هُدائے بادشاهیا هچ میراس نرسیت.

(۲۲) بله پاکین روہئے بر و سمر اش انت: مهر، شاده، ایمنی، سبر و اوپار، مهربانی، شری، وپاداری، (۲۳) نرم تبی و داشت. چشین چیزانی هلاپا هچ شریټ و کانون نیست. (۲۴) هما که ایسا مسیهټیگ انت، آیان وتی گنھکاریں تب و سرشت گون آییئے هئوس و سلین واهگان یکجاء سلیب گشتگ. (۲۵) نون که ما پاکین روہئے ردا زند گوازیټین، گڑا گون پاکین روها همگام بیټن. (۲۶) ما باید انت وتگلا و وتپسند مبین، یکدومیا سوکلؤ مدارین و گون یکدومیا هسد مدارین.

یکدومیئے گمکا بوشتیت

(۱) براتان! اګن شما سهیگ بوتیت که گسے گناهئے تھا کپتگ، شما که پاکین روہئے هسابا زند گوازیټیت، آییَا په نرمی پدا راستین راها بیاریټ. بله وتی دلگوشا بداریټ که وت چکاسیا مکپیټ. (۲) سگیئے وهدا یکدومیئے گمکا بوشتیت. اے دټولا شما مسیهټے کانونئے پرمانبرداریا کنیت. (۳) اګن گسے وتا مزن لیکیت بله هچے نه انت، آ وتا رد دئیگا انت. (۴) هرگس وتی جندئے کاران بچاریټ. گڑا آییئے پهر کنگئے سئوب، آییئے وتی جندئے کار بنت، گون دگریئے کاران دیم په دیمش نکنت. (۵) چیا که هرگس وتی جندئے کارانی زمه وار انت.

(۶) هما مردما که اُستاد هُدائے هبرا سوچ دنت، باید انت آ هر شریټ چیزا گون وتی اُستادا بهر بکنت.

(۷) رَد مکپیت. هُدايا کَلاگ بَندگ بوَت نکنت، چیا که مردم هما چیزا که کِشیت، همایا رُنیت. (۸) هما مردم که وتی جندئے گَنهکاریں سَرشتئے ردا کِشیت، چه گَنهکاریں تَب و سَرشتا تباہی رُنیت. بله هما که پاکین روہئے ردا کِشیت، پاکین روہئے برکتا اَبدمانین زند رُنیت. (۹) شَرین کارئے کنگا دم مَبرین، چیا که اگن هَمَتا دئور مدئیین، په وهَد رُنین. (۱۰) گَزا تان هما وهدا که مارا موَه هست، بیایت گون سَجھینان شَری کنین و هاس گون همایان که باورمند آنت.

گُدی سر و سَوَج

(۱۱) نون که من په شما گون وتی جندئے دستا نېشته کنگا آن، بچاریت که گون چُونین مزن مزنین هَریان نېشته کنگا آن. (۱۲) هما که مردمان گون جسمی کاران وش کنگئے جُهدا آنت، شمارا په سُنّت و بُرکا مجبور کنگا آنت. اے مردم تهنا پمیشکا چُش کنگا آنت که وتا چه هما آزاران برکیننت که مَسیہئے سَلیبئے سَوَبا رَسنت. (۱۳) هما مردم که سُنّت بوتگ آنت هم، آ وت شَریتئے پابندیا کرت نکنت، بله اَنگت لوُنتت که شما سُنّت کنگ بییت که آ شَمئے سُنّت کنگئے سرا پَهر بَندنت و وتی تئوسیا بکننت. (۱۴) من هچبر پَهر مَبداتان، ابید چه مئے هُداوندین ایسا مَسیہئے سَلیبئے سرا، که همے سَلیبئے سَوَبا دنیا په من مُرتگ و من په دنیا یا. (۱۵) چیا که سُنّت بئیگ و نبئیگئے مانا یِک اَنت. تهنا اے چیزا مانا هست که تئو نوکین مردمے ببئے. (۱۶) ایمنی و رَهم په همایان که اے رهبندئے سرا زند گوازیښنت، بزبان په هُدا ئے مهلوکا.

(۱۷) چه اِد و رند کَس په من جنجال اُد مکننت، چیا که هما آزار که من په ایسائیگی کُشتگ آنت، آیانی نشان اَنگت منی بدنا پر آنت. (۱۸) براتان! مئے هُداوندین ایسا مَسیہئے رَهمت گون شما گون بات. اَنچُش بات. آمین.